

ВИКОРИСТАННЯ КВАЛІФІКОВАНОГО ЗАЗНАЧЕННЯ ПОХОДЖЕННЯ ТОВАРУ В ЯКОСТІ ДОМЕНА ЗОНИ .UA

В Україні дотепер відсутнє спеціальне законодавство стосовно правового статусу та режиму використання доменних імен та мережі Інтернет загалом.

Питання використання у якості доменного імені зареєстрованого географічного зазначення походження товару розглядалось на міжнародному рівні у рамках «Другого процесу ВОІВ по найменуванням доменів в Інтернеті» [1].

Міжнародна організація виноградарства і виноробства (МОВВ), провела дослідження в галузі реєстрації та використання в якості доменних імен географічних зазначень. Виявилося, що більшість доменних імен, що відтворюють географічні зазначення походження товарів і найменування місць походження товарів у галузі виноробства, належить особам, які не мають до них ніякого відношення.

За надання правої охорони найменуванням місць походження товарів від недобросовісної реєстрації як доменних імен висловились більшість держав учасниць «Другого процесу». В якості засобів такої охорони пропонувалося розширити дію UDRP, або інший спосіб – ввести механізм надання виключного права на реєстрацію доменних імен правовласникам відповідних географічних зазначень.

Отже, очевидним є те, що світова спільнота наразі зацікавлена у вирішенні питання використання географічного зазначення походження товару у якості доменного імені.

Згідно з ч. 5 ст. 17 Закону України «Про охорону на зазначення походження товару» (далі – Закон), використанням зареєстрованого кваліфікованого зазначення походження товару в Україні, визнається: нанесення його на товар або на етикетку; нанесення його на упаковку товару,

застосування в рекламі; запис на бланках, рахунках та інших документах, що супроводжують товар [2].

За законодавством Російської Федерації (ст. 1519 Цивільного кодексу Російської Федерації) використанням найменування місця походження товару вважається розміщення цього найменування, зокрема у мережі «Інтернет», у тому числі в доменному імені та при інших способах адресації [3].

У Киргизькій Республіці постановою Уряду затверджено порядок використання на території країни об'єктів промислової власності в якості доменного імені, в якому вказано, що таке використання без дозволу їх власників є порушенням виключного права власника об'єкта промислової власності, та покладає відповідальність на порушника зазначеного права [4].

Порядок реєстрації доменних імен у домені .UA регламентують “Правила домена UA” (далі – Правила), які базуються на чинних рекомендаціях ICANN і BOIB, але незважаючи на це, мають певні недоліки, що викликають низку питань стосовно приватних доменних імен, насамперед з точки зору охорони інтелектуальної власності. Варто зазначити, що Правила домену UA не є нормативно-правовим документом у законодавстві України, а є лише частиною договорів, укладених тільки між Адміністратором домену .UA та реєстраторами доменних імен [5].

Так, відповідно до пункту 3.2 Правил зареєструвати приватне доменне ім'я в домені .UA можна лише у випадку, “якщо відповідне доменне ім'я повністю, або його компонент іншого рівня (до знака “.”, але, не включаючи цей знак), за написанням співпадає із Знаком, права на використання якого на території України належать відповідному реєстранту” [5].

Аналізуючи вказану норму Правил, реєстрант повинен бути власником Свідоцтва на знак для товарів і послуг в Україні, але згідно із ст. 6 ч. 3 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», не можуть бути зареєстровані як знаки позначення, які є тотожними або схожими настільки, що їх можна спутати зокрема, з КЗПТ. Виключенням є випадки коли найменування місця походження товарів включені як неохороноспроможні

елементи до знака, що реєструється на ім'я особи, яка має право користування таким найменуванням [6; 7; 5].

Доречі, зазначене виключення існує лише у законодавстві України, так як країни Європейського Союзу встановили табу на використання географічного зазначення у складі торгових марках, що є абсолютно логічним, враховуючи різну сутність цих об'єктів.

Отже, внесення змін до п 3.2. існуючих Правил реєстрації доменів .UA, а саме додавнення зазначеного пункту умовою отримання доменного імені власником Свідоцтва на право використання кваліфікованого зазначення походження товару, та додавнення ст. 17 ч. 5 Закону нормою щодо використання КЗПТ в мережі Інтернет, є одним із способів вирішення зазначеного питання.

Література:

1. Центр ВОИС по арбитражу и посредничеству, в том числе в области доменных имен [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.wipo.int/edocs/mdocs/govbody/ru/wo_ga_43/wo_ga_43_17.pdf. – Назва з екрану.

2. Про охорону на зазначення походження товару : Закон України від 16.06.1999 р. № 752-XIV (зі змінами) // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 32. – Ст. 267.

3. Гражданский кодекс Российской Федерации (часть четвертая) от 18 декабря 2006 г. № 230-ФЗ // Собрание законодательства Российской Федерации. – 2006. – № 52 (ч. 1). – Ст. 5496.

4. О Порядке использования товарных знаков, знаков обслуживания, наименований мест происхождения товаров и фирменных наименований в качестве адреса в сети “Интернет” : Постановление Правительства Кыргызской Республики от 31.01.2007 г. № 26 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://base.spinform.ru/show_doc.fwx?rgn=14874. – Назва з екрану.

5. Правила домену .UA [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://hostmaster.ua/policy/Policy_of_.UA.pdf. – Назва з екрану.

6. Про охорону прав на знаки для товарів і послуг : Закон України від 15.12.1993 р. № 3689-XII (зі змінами) // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 7. – Ст. 36.

7. Про затвердження Правил складання і подання заяви на видачу свідоцства України на знак для товарів і послуг: Наказ Держпатенту України № 116 від 28.07.1995 р., затверджено в Міністерстві юстиції України 02.08.1995 р. за № 276/812 (зі змінами) [Електронний ресурс]. – Режим доступу :<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0276-95>. – Назва з екрану.

Писєва Олена Володимирівна – провідний фахівець відділу промислової власності НДІ інтелектуальної власності НАПрН України